

Certified translation from the Polish Language

Case file no.: V K 580/21

DECISION

21 November 2023.

The District Court (Sąd Rejonowy) for Warszawa Śródmieście District in Warszawa, V Criminal Division, comprised of:

Presiding Judge: Aleksandra Smyk

Recording Clerk: Bartosz Radziejewski

having examined, at a session,

the case against Marcin Mycielski and Bartosz Kramek

who have been accused of committing an act against Article 212 §1 and §2 of the Criminal Code in conjunction with Article 11 §2 of the Criminal Code in conjunction with Article 12 §1 of the Criminal Code

ex officio

regarding discontinuance of proceedings

on the basis of Article 17 §1(2) of the Code of Criminal Procedure, and Article 632 (2) of the Code of Criminal Procedure

the Court does hereby

- 1) decide to discontinue the proceedings against Marcin Mycielski and Bartosz Kramek;
- 2) rule that the costs of the proceedings are to be paid from the State Treasury.

Statement of Reasons

Marcin Mycielski and Bartosz Kramek were charged with an act condemned in Article 212 §1 and §2 of the Criminal Code in conjunction with Article 11 §2 of the Criminal Code in conjunction with Article 12 §1 of the Criminal Code, that is they were alleged to act jointly and in concert, at short intervals and with premeditated intent, during an undetermined period, but

no earlier than from 13 of February 2020 to date, in Warszawa, and to have slandered Joanna Lichočka of such conduct that brought her into disrepute in the eyes of the public and jeopardised the trust required for the exercise of her mandate as an MP and the pursuit of her public activities, suggesting that her intention was to deprive cancer patients of public funding for their oncological treatment and that she was responsible for the poor condition of the Polish healthcare or the inadequate level of assurances and financial security for oncological treatment in the country, and that they did so by means of mass communication, i.e. via the zrzutka.pl [crowdfunding] portal as well as Twitter and Facebook social networks.

The conduct described in the private indictment does not fulfil the constituent elements of a criminal offence, therefore, the proceedings must be discontinued.

An examination of the case files of private indictment and a substantial number of appendices leads to the conclusion that the facts are undisputed, while the merits of the case lie in the assessment of the actions taken in the public sphere by the defendants in connection with the actions of the accused and the political party which Joanna Lichočka represents as an MP. In the opinion of the court, the statements posted by the defendants on social media did not fulfil the constituent elements of a criminal offence under Article 212 §1 and § 2 of the Criminal Code. It should be emphasised that the function of a member of parliament held by the accused is of a public nature and as such is subject to frequent assessments and criticisms by individual citizens or social groups. Secondly, documents appended to the private indictment lead to a conclusion that the defendants' actions did not address the actions of only Joanna Lichočka as an MP, but were part of a wider public campaign aimed at criticising the way in which politicians of the Law and Justice (Prawo i Sprawiedliwość) party exercised their legislative powers. At the same time, the posting of the wronged party's image resulted from her conduct during a parliamentary session and had previously been disseminated by numerous nationwide media. In the court's view, taking into account the objective criteria for assessing the defendants' actions, the circumstances of the case do not support the assumption that their action was defamatory of the wronged party. The content of the entries posted on web portals clearly shows that it was a criticism, which is acceptable in a democratic state of law, of the actions taken by a political party and its individual MPs in connection with their mandate. For these reasons, it had to be concluded that the procedural premise described in Article 17 §1(2) of the Code of Criminal Procedure did not occur, i.e., the constituent elements of a criminal act did not transpire, and therefore the proceedings must be discontinued.

In view of the discontinuance of the proceedings, the costs of the trial have been awarded on the basis of Article 632(2) of the Code of Criminal Procedure.

I, the undersigned, Joanna Eliza Miler-Cassino, a Sworn Translator of English, license number TP 2147/05, do hereby certify that the above is a fair, true and proper translation of the scan of the original document in the Polish language, appended in full hereto. In witness whereof I certify the correctness of the said translation.

This certified translation is signed with qualified electronic signature in accordance with Article 18(1a) of the Act of 25 November 2004 on the Profession of Sworn Translator (official journal of the Republic of Poland "Dziennik Ustaw" od 2019, item 1326, as amended, and the Regulation (EU) No 910/2014 of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market and repealing Directive 1999/93/EC.

Warszawa (Warsaw), 13 May 2024.

File no.: Rep 43_e/2024

[The source document in the Polish language is appended hereto.]

POSTANOWIENIE

21 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Smyk

Protokolant Bartosz Radziejewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie przeciwko Marcinowi Mycielskiemu i Bartoszowi Kramkowi

oskarżonym o czyn z art. 212§1 i 2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12§1 kk

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 17§1 pkt 2 kpk, art. 632 pkt 2 kpk

postanawia

- 1) postępowanie przeciwko Marcinowi Mycielskiemu i Bartoszowi Kramkowi umorzyć,
- 2) kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Marcinowi Mycielski i Bartosz Kramek zostali oskarżeni o czyn z 212§1 i 2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12§1 kk, który miał polegać na tym, że: w okresie bliżej nieustalonym, lecz nie wcześniej niż od 13 lutego 2020 r. do chwili obecnej, w Warszawie, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomówili Joannę Lichoocką o takie postępowanie, które poniżyło ją w opinii publicznej i naraziło na utratę zaufania potrzebnego dla sprawowania mandatu posłanki oraz prowadzenia działalności publicznej, sugerując, że jej wolą jest pozbawienie osób chorych nowotworowo dofinansowania ich leczenia onkologicznego ze środków publicznych oraz by była ona odpowiedzialna za zły stan polskiej służby zdrowia czy też nienależyty poziom gwarancji i finansowego zabezpieczenia leczenia onkologicznego w kraju, przy czym czynu tego dokonali za pomocą środków masowego komunikowania, tj. za pośrednictwem portalu zrzutka.pl oraz portali społecznościowych Twitter i Facebook.

Opisane w prywatnym akcie oskarżenia zachowanie nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego, w związku z czym postępowanie podlega umorzeniu.

Analiza akt prywatnego aktu oskarżenia i znacznej liczby załączników prowadzi do wniosku, że okoliczności faktyczne są bezsprzeczne, zaś meritum sprawy stanowi ocena działań podejmowanych w sferze publicznej przez oskarżonych w związku z działaniami oskarżonej oraz partii politycznej, z której ramienia Joanna Lichocka jest posłanką. Zdaniem sądu wypowiedzi zamieszczane przez oskarżonych w portalach społecznościowych nie skutkowały realizacją znamion występku z art. 212§1 i 2 kk. Podkreślić należy, że funkcja posła na sejm jaką pełni oskarżona ma charakter publiczny i jako taka podlega licznym ocenom i krytyce przez poszczególnych obywateli, czy grupy społeczne. Po wtóre dokumentacja dołączona do prywatnego aktu oskarżenia prowadzi do wniosku, że działania oskarżonych nie odnosiły się wyłącznie do działań Joanny Lichockiej jako posłanki, lecz stanowiły element szerszej kampanii społecznej, której celem była krytyka sposobu sprawowania władzy ustawodawczej przez polityków partii Prawo i Sprawiedliwość. Przy czym zamieszczenie wizerunku pokrzywdzonej wynikało z jej zachowania się podczas posiedzenia sejm i uprzednio zostało rozpowszechnione przez liczne media o zasięgu ogólnokrajowym. W ocenie sądu okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu obiektywnych kryteriów oceny działań oskarżonych nie pozwalają na przyjęcie, że ich działanie miało charakter zniesławiający pokrzywdzoną. Treść zamieszczonych wpisów na portalach internetowych jednoznacznie wskazuje bowiem, że stanowiły one dopuszczalną w demokratycznym państwie prawa krytykę działań podejmowanych przez partię polityczną oraz poszczególnych jej posłów w związku ze sprawowanym mandatem. Z tych względów należało stwierdzić, że niniejszej sprawie zaistniała negatywna przesłanka procesowa opisana w art. 17§1 pkt 2) kpk w postaci braku znamion czynu zabronionego i postępowanie umorzyć.

Wobec umorzenia postępowania o kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk.